

Kázání Růžďka 9.5.2021

Děkujeme maminkám (vstup 178)

Introit: **Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit. (Izajáš 66, 13a)**

Píseň 441

Modlitba

Píseň 608

Čtení: Přísloví 31, 1-31

Text kázání: 2. Timoteovi 1, 1-5

Milí přátelé, bratři a sestry,

apoštol Pavel v dopise svému duchovnímu synu Timoteovi píše, že si **připomíná jeho upřímnou víru**. Zároveň ale vyzdvihuje, že takovou upřímnou víru měly už jeho **babička Lóis a matka Eunike**. Z tohoto svědectví můžeme vidět, jak velikou roli v našich životech mají naše babičky a maminky. Jak jsou pro růst dětí důležité. Jak jejich péče a láska se stále promítá do našich životů.

Slavíme dnes den matek, a tak bych byl rád, **abychom si všichni vzpomněli na to, co nám naše mámy a babičky daly. A abychom za to děkovali Bohu**. Já pocházím prakticky z nevěřící rodiny, a moje máma mi zemřela, když mi bylo 11 let. Nikdy ale na ní nezapomenu. Bytostně vím, že mě milovala. I mého bratra a mou sestru. Mohli jsme se k ní kdykoliv přitulit, o to víc nás bolelo, když jsme se najednou dozvěděli, že už ji nikdy neuvidíme. Roli mé mámy pak vzala na sebe moje babička. I k ní jsem se mohl přitulit a ona se vší péčí a láskou se o mne a bratra starala. A vlastnosti, které obě ony ženy měly, utvářely a vlastně i dodnes utvářejí moji osobnost. Z jejich lásky stále čerpám.

A tak bych chtěl dnes povzbudit všechny maminky i babičky. A chtěl bych jim za všechny poděkovat. Jste velice důležité pro vaše děti a vnuky! Otcové a dědové jsou samozřejmě také velmi důležití. Vždyť přece v rodině, kde otec schází, tam je to právě citelně znát. O to více jsou pro mne ale matky samozivitelky **ženy statečné**.

Nicméně právě role matky v rodině je nezaměnitelná a zásadní. Vždyť matka je ta, která je s dítětem bytostně spojena. Nosí ho mnohdy i v těžkostech devět měsíců pod svým srdcem. V bolestech jej rodí. Kojí, krmí, opečovává, hýčká v náruči a uspává. Vzpomeňte si všichni, jak jsou nebo byly pro vás vaše mámy důležité. A také co vám daly. Mohly jste k nim přijít, přitulit se, později se třeba i svěřit. Přijít v bezradnosti pro radu. Anebo hledat pochopení.

Neměl a nemá samozřejmě každý to štěstí, aby měl mámu. Jiní zase při vzpomínkách na matku prožívají bolest, zranění, anebo i vztek. A někteří neprožívají nic, protože nejsou. Jejich život byl ukončen už v těle matky umělým přerušením. **Jen tak mimochodem, ročně je takto ukončeno ve světě cca 44 milionů životů. V naší zemi je to okolo 20 tisíc ročně**. Údajně ta čísla klesají, ale i tak je toho stále moc. A je potřeba říci, že některé ženy, které takové zákroky podstoupí, si pak nesou pocit viny i po celý život. Ale i takový je dnešní narušený svět. A ne každá žena se přiblíží tomu ideálu **ženy statečné**, tak jak jsme o něm četli v knize Přísloví. **Žena statečná chleba lenosti nejí, prokazuje jen lásku, nikoliv zlo. Svému muži není na ostudu, síla a důstojnost je jejím šatem, s úsměvem hledí vstříc příštím dnům. Její synové povstávají a blahorečí jí, též její manžel ji chválí, chválí jí její vlastní činy...** Asi mi všechny ženy dáte za pravdu, že naplnit tahle kritéria je někdy velmi těžké. Zejména tehdy, když přijde únava, vyčerpání. Teď nově i s on line výuky dětí. Žel někdy se na nás všech projevují všelijaké různé vlastnosti. Ale právě na všech kladných i všelijak komplikovaných příkladech můžeme vidět, jak důležitá je role matky pro dítě. To, co mu předá, to si dítě nese do svého vlastního života. Jsou-li to slova lásky, anebo slova, co sráží, obojí si člověk sebou nese. Tak na to pamatujme!

Milí přátelé, bratři a sestry, každý jsme vyšli z nějakého prostředí. Někdo má hezké vzpomínky, někdo horší. Vy, kteří máte hezké, buďte vděční a děkujte Bohu za své rodiče. Vy, kteří máte horší, hledejte, co dobrého vám rodiče dali a buďte i za to málo vděční. Zároveň svým rodičům ale umějte i odpustit. Nikdo není dokonalý krom Boha, ani naši rodičové ne. Bez odpuštění i jim, pokud něco máme, se ovšem nikdo dál nehne. A každý rodič často umí dát jen to, co sám přijal. Někdy, a to si přiznejme, si ani my ostatní neumíme říct, že se máme rádi. Neumíme si prokázat lásku. Na druhou stranu každá mladá maminka jistě chce být pro své děti

tou nejlepší maminkou. A být dobrou maminkou ale dokáže jen ta, která miluje. Která dává lásku. A víme, jak je to s láskou. Pán Ježíš nám je vzorem. **Pravá láska je taková, že je ochotna se pro toho druhého obětovat.** V tomto případě tedy máma pro své děti. Obětuje se ta, která dítě nosí pod svým srdcem, obětuje se ta, která zajišťuje chod domácnosti, obětuje se ta, která s upřímnou láskou a péčí se svým dítětem věnuje.

Jistě znáte známý příklad ze Šalomounova soudního dvora (1. Královská 3). Šalomoun tam má rozhodnout **spor dvou matek o jedno dítě.** Jedna i druhá říká, že svoje dítě ta druhá zalehla, a pak je vyměnila. To své mrtvé podstrčila té druhé a vzala si její dítě. Velice těžký spor. Tvrzení proti tvrzení. Ale král Šalomoun našel šalamounské řešení: „**Vezměte meč a rozetněte dítě ve dvě. Jednu polovinu dejte jedné a druhou polovinu druhé.**“ Vždycky tam, kde dojde na lámání chleba, v tomto případě na ostří meče, když má dojít k rozdělení, tam se pozná, co kdo má v srdci. Pravá matka udělá vše pro to, aby její dítě žilo. Tak řekne: „**Dost. Dejte ho té druhé, jen ať dítě žije.**“ Ta, která opravdu miluje se zříká svého dítěte jen proto, aby zůstalo naživu. Propouští ho, aby nemuselo zemřít. Raději ať zemřu já žalem, jen ať dítě žije. To je pravá láska. Láska totiž myslí na blaho toho druhého, nikoliv na své blaho. Kdežto ta druhá žena řekne: „**Ať není ani moje ani tvoje. Rozetněte je!**“ Ženě bez lásky na dítěti nezáleží. Není s ním totiž propojená. Vlastně ho ani nechce. Chce jen, aby když ona nemá dítě, aby ho neměla ani ta druhá. Takové jde o vlastní zájmy a o své pohodlí. Král samozřejmě dá dítě té pravé matce. Šalamounským způsobem zjistil, která opravdu miluje. „**Po ovoci poznáte!**“, říká i nám Pán Ježíš. Ten příběh nám samotným tedy ukazuje, kdo nás má opravdu rád a nakolik my sami opravdu milujeme.

Rád bych ale dnes, bratři a sestry, neopomenul, a spíše vyzdvihnul, lásku těch rodičů, kteří si osvojili sirotky. Ať už adopcí, anebo jinou formou náhradní péče. Je to velká oběť lásky, přestože tam chybí to bytostné biologické spojení. O to víc je ale taková láska a služba před Bohem cennější. Bůh žehná těm, kdo o takové maličké s láskou pečují.

Další rozměr takové péče ale můžeme, nebo bychom měli, nalézat i v našich sborech. **Křesťanské společenství to je přece taková velká rodina sourozenců Kristových.** Ale nejen to. V takové sborové rodině jsou přeci i **duchovní otcové i matky.** A to, co pro naši nedokonalost sami nenalzáme třeba u svých rodičů, co nám samotným prostě chybí, anebo naopak, co my sami nejsme schopni dát svým dětem, to v duchovní rodině můžeme nalézat. A tak bych byl rád, abychom nezapomínali na naše duchovní otce a matky, jsou pro nás velmi důležití a vzácní. **Takových otců (i matek) mnoho nemáte,** jak píše i Pavel Korintským. A ti, kteří zůstali sami? Právě v církvi se mohou stát pro někoho duchovní matkou nebo otcem. A díky Bohu za takové, kteří si udělají vždycky čas pro potřebné. Díky za ty, kteří druhé opravdu milují láskou Kristovou a jsou dobrým příkladem ve víře a lásce.

Takovým nádherným vzorem lásky a víry duchovního rodiče je právě apoštol Pavel. Timotea v tom dopise oslovuje, **milovanému synu,** ačkoliv právě Pavel je bezdětný. Je však duchovním otcem mnohým. A dále Timoteovi píše, že za něj **děkuje Bohu, že na něj neustále myslí ve svých modlitbách dnem i nocí.** Pavel je zde příkladem nejen duchovním rodičům, ale právě i těm biologickým. Modlete se za své děti! A ať je vaše víra a láska upřímná a opravdová! Vždyť naše děti jsou později obrazem našeho skutečného života. Tak na to pamatujme. A učme se milovat a lásku vyjadřovat. A příkladem nám může být třeba právě apoštol Pavel. On umí vyjádřit svou otcovskou lásku: **Vzpomínám na tvé slzy a toužím tě spatřit, aby moje radost byla úplná.** Říkejme svým dětem, že je milujeme, že se o ně bojíme, že se za ně modlíme. Je to pro jejich duchovní růst zcela zásadní. A až vyrostou? Nebojme se je propustit do života, to je totiž skutečná láska. Amen. Píseň 541

modlitba svědectví, co nám předala naše máma, vystoupení dětí a poděkování

Slovo poslání: Koloským 3, 18-25

Požehnání: A milost našeho Pána, nechť se na vás nadmíru rozhojná. A s ní víra i láska v Kristu Ježíši. Amen. Píseň 550